

TALLINNA POLÜTEHNIK

TPI PARTEIKOMITEE, REKTORAADI, KOMSOMOLIKOMITEE JA AMETIÜHINGUKOMITEE HÄALEKANDJA

Nr. 7 (1049)

Reede, 5. märts 1982

XXXIII aastakäik

8. märtsil tähistame rahvusvahelist naistepäeva. See on maailma kõigi naiste päev, kes võitlevad oma laste õnne, rahu, rahvaste julgeoleku ja sotsiaalse progressi eest.

Seoses üldrahvaliku pidupäevaga

käsin:

avaldada tänu eskujuliku ametialase, õppe- ja ühiskondliku töö eest järgmistele nais-õppejõududele, -töölistele, -teenistujatele ja -üliõpilastele:

Reet Aarna, füüsikalise keemia kateedri vanemlaborant.

Ene Andre, ehituse ökonomika ja organiseerimise kateedri laborant.

Kristi Assmann, KÜ-101.

Piret Eenpõllu, TP-61.

Tiiu Heinmets, füüsika kateedri assistent.

Aino Heinpalu, mäekateedri insener

Jevgenia Jerjomina, matemaatika kateedri laborant.

Anu Johannes, teadusraamatukogu vaneminsener.

Maie Kaasik, ettevalmistuskursuste juhataja asetäitja.

Inessa Kašinskaja, LI-67.

Ivi Kattai, anorgaanilise keemia kateedri insener.

Nelli Kemp, füüsika kateedri vaneminsener.

Eha Kindel, ehitustehnoloogia kateedri insener.

KIITUSKÄSKKIRI

Leida Koch, ehitusmaterjalide probleemlabori seadistaja-kontrollija.

Lidia Kononova, koristaja.

Helja Kukk, võõrkeelte kateedri vanemõpetaja.

Ilona Kuksa, EE-67.

Heli Kuslapuu, orgaanilise keemia kateedri insener.

Varvara Kuzmina, koristaja.

Ann Laiakask, KÜ-61.

Jelena Lazareva, I osakonna vaneminspektor.

Evi Lausa, toiduainete tehnoloogia kateedri vanemlaborant.

Leili Lehemets, EK-101.

Ene Lüüberg, autotranspordi kateedri insener.

Tiina Mägi, EE-21.

Alma Märjamaa, riiehooldaja.

Leili Möldre, NLKP ajaloo kateedri vanemõpetaja.

Marika Nuuter, KÜ-102.

Hurmi Oja, TTO labori vaneminsener.

Tiiu Ojasaar, kehalise kasvatuse kateedri assistent.

Ella-Irene Oppi, ühiselamu nr. 3 koristaja.

Sirje Pipar, autotranspordi kateedri õppemeister.

Maie Pruuli, füüsikalise keemia kateedri laborant.

Mai Raju, teadusraamatukogu vanembibliograaf.

Vilma Reier, vormistamisbüroo masinaladuja.

Võõbe Rimmel, sanitaartechnika kateedri TUS vanemteadur.

Inga Roos, KO-41.

Irina Roste, autoteede kateedri assistent.

Ülle Saa, TP-41.

Emilie Sasjan, riiehooldaja.

Ülle Seidmann, ehitusmaterjalide kateedri insener.

Tatjana Sergejeva, TL-101.

Riina Sui, teoreetilise mehaanika kateedri laborant.

Urve Taklaja, graafika kateedri assistent.

Niina Tarassova, ühiselamu nr. 1 pesulaohoidja.

Marga Tasane, raadiotechnika kateedri TUS vanemlaborant.

Siiri Toompalu, TL-61.

Aelita Tregubova, vene keele kateedri vanemõpetaja.

Olga Truš, patendiuringute osakonna vanemlaborant.

Elga Tuvik, ehitusmaterjalide probleemlabori seadistaja-kontrollija.

Ljusjena Valgre, TUS vaneminsener.

Sirje Vorotinski, KA-87.

Merike Väravas, LS-81.

Kaia Vöhandu, TI-81.

Rektori kt.
VALDEK MIKKAL

KOMSOMOLIKOMITEES

1. MÄRTSIL

* Komsomoliridadesse võeti vastu Toomas Vaal AO-61. On-nitleme!

* ELKNU TPI Komitee lektor-propaganda töö sektori ju-

hataja kohalt vabastati Jelena Kudrjavitseva ja tema asemele kinnitati Jaan Rooma TE-61.

* Lõplikult pandi paika RSP kuupäevad: 16.-21. aprill.

* Komsomolidokumendi hooletu hoidmise eest sai noomituse Raivo Maasalu MT-81.

* Poliitilise ühinegelikkuse eest karistati noomitusega Jüri Heeringat EV-81.

1981. AASTA SOTSIALISTLIKU VOISTLUSE VOITJAD

TEADUSKONNAD:

Keemiateaduskond. Dekaan prof. M. Veiderma, parteibüroo sekretär E. Pliroja, a/ü büroo esimees E. Lipre.

Mehaanikateaduskond. Dekaan dots. M. Pikner, parteibüroo sekretär dots. H. Arumäe, a/ü büroo esimees R. Lees.

Majandusteaduskond. Dekaan dots. J. Toomaspoeg, parteibüroo sekretär dots. L. Vöhandu, a/ü büroo esimees dots. V. Murel.

PROFILEERIVAD KATEEDRID:

Sanitaartechnika kateeder. Juhataja prof. L. Paak, parteigrupi organisator T. Jäetma, a/ü rühmaorganisator L. Martinson.

Elektriamite kateeder. Juhataja prof. H. Tiismus, partei-

Õnnitleme

grupi organisator dots. J. Tomson, a/ü rühmaorganisator R. Nurste.

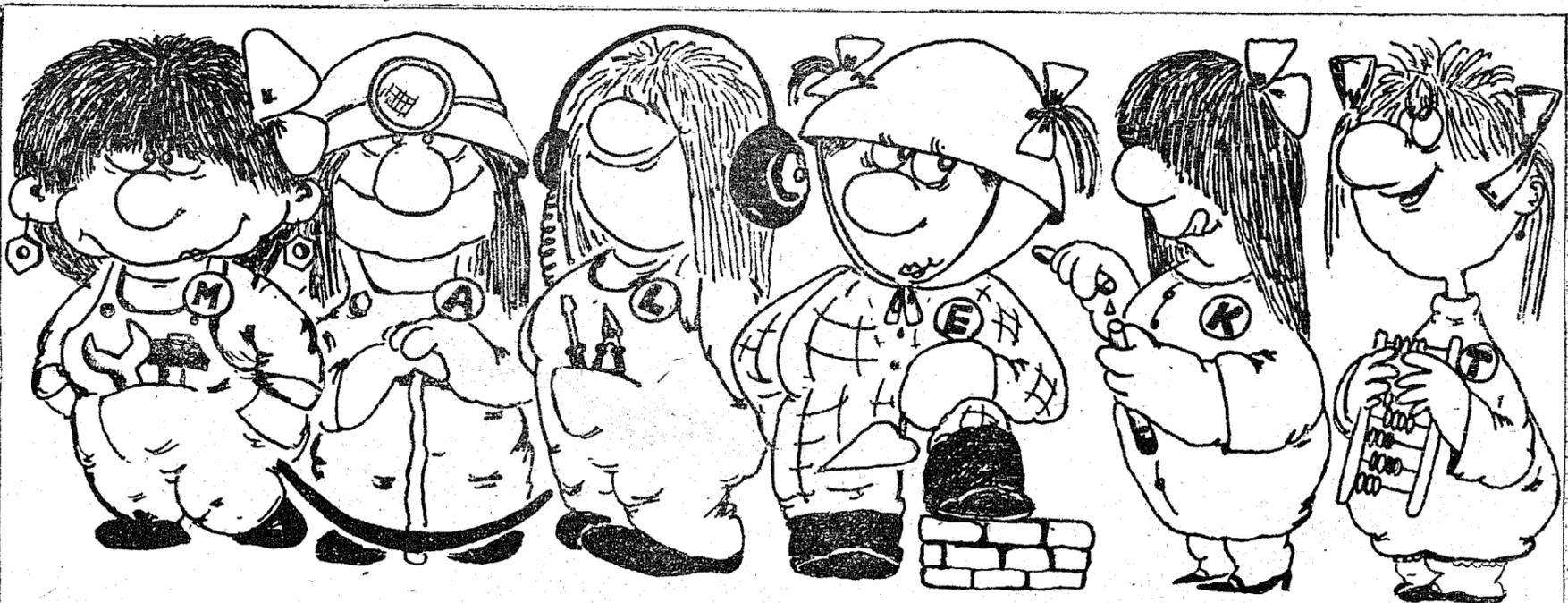
Peenmehaanika kateeder. Juhataja dots. I. Märtsen, parteigrupi organisator dots. B. Saar, a/ü rühmaorganisator L. Lagle.

MITTEPROFILEERIVAD KATEEDRID:

Poliitökonomika kateeder. Juhataja dots. R. Otsepp, parteigrupi organisator L. Brutus, a/ü rühmaorganisator T. Jelizarjeva.

Teoreetilise mehaanika kateeder. Juhataja dots. K. Kenk, parteigrupi organisator G. Ariassov, a/ü rühmaorganisator N. Ismit.

Järg 4. lk.

NAISTEPÄEVATERVITUS!

Armastus on sobivuse stimulaator

PÄEVAMÕTISKLUS

Nagu tavaliselt, nii ka sel aastal on naistepäevaeelsed ajad meestele tihedad. Olgu siis alles põlvpükste poisipõnn, kes emale esimest omavalmistatud kaardikest meisterdab, või juba läikiva pealae ja tudiseva habemega taadike, kes oma memmele võib-olla viimse naistepäevavarõõmu valmistab. Igaüks meist, meestest, otsib kingitust ja lilli, mõlgutab mõtteis stsenaariumi, millega üllatada oma armastatut või lihtsalt meeldivat ja igupeatud töökaaslast, kellega päevast-päeva, aastast-aastasse oled ühiseid tööroome ja -muresid jaganud.

Selle päeva ootel vaatavad oma elule teise pilguga ka need mehed, kes muidu viinaiumase peaga oma naisesse kui palgata koristajasse ja teenijasse suhtuvad; ka need, kes muidu naisest võib-olla ainult oma iha rahuldamise objektina näevad. Ka pojad, kes tavaliselt sõnakuulmatud, üritavad selle päeva eel oma õppetöö korralikult ära teha. Need mehepojad, kes põlvpükstest juba välja kasvanud ja nüüd ainult kodus söömas ja magamas käivad, üritavad sel päeval emale kohvi keeta ja tema seltsis tõelist kodusoojust nautides kasvõi paar-kolm tunnikest veeta.

Mis imevägi meid tõmbab te ligi? Miks me teid armastame, miks ihkame teile pakkuda oma abivalmidust, olgu siirast või teeseldut?

Ennekõike köidab igat meest muidugi teie haprus, teie hinge ja käitumise salapärasus. Kunagi ei oska arvata, mida te parasjasti mõtlete, millest unistate, mida meilt ootate, mida ihaldate või mida vihkate.

On jumalikult kaunis vaatepilt, kui hommikuvärsk kaunitar kannib oma kuldseid või brünette kiharaid; proovib uut kleiti või kingi, valmistub peole või teatrisse minekuks. Kuratlikult tüütav on vahetevahel oodata, millal te enda arvates ükskord nii kauniks saate, et isegi rahule jääte. Kui te siis lõpuks valmis olete ja meie ees seisab Miss Maailm, kelle ilu ei anna millegagi võrrelda, siis läbib meid ääretult soe ja õnnis tunne. Tahaksime teid emmata ja teie vaeva hävitada, et veidi aja pärast nautida teie võrratut uuestisündi.

Iga kord olete isemoodi kaunid, hurmavad ja graatsilised.

Võrratult hurmav on õnnepisarais kaunitar, olgu ta siis mulati või hindutur, eestlane või venelane. Ja ääretult tore on, kui selle kunstiteose autoreiks oleme meie ise, mehed!

Mida me teilt ootame? Seda, et te ikka ja alati oleksite tublid pereemad, et teil ka kõige raskemal hetkil oleks naeratus huulil ja sära silmis. Ootame teilt, et te meisse ikka hellalt ja hoolitsevalt suhtuksite, et meil kõht alati maitstvat kodutoitu täis, et meil vahetevahel pitsike konjakit hommikukohvi juures oleks või üks väike snaps õhtusöögi alla, et meil särk puhas ja kodu korras oleks.

Ootame teilt, et te meid bankettidel ja koosviibimistel oma juuresolekuga kaunistaksite ja silmarõõmu pakuksite. Kõige enam soovime aga seda, et te alati säilitaksite naiseliikuse, sest see on asendamatu. Selle kaotamine oleks korvamatu õnnetus.

Võtke vastu meie õnnesoovid, lilleõied, kingitused ja kirglikud suudlused ning kallistused, mida me naistepäevaks teile hoiame! Argipäevil meil ju mahti pole.

Armastame teid, Ritad ja Maid, Maired ja Ivetad, Lyd ja Lained, Reedad, Marikad ja Ivid puhkpilliorkestrist, kammerkoorist, naiskoorist, «Kuljusest», kateedritest ja dekanatidest, klubist ja ametiühingust, sööklastest ja kontoritest.

Kasutage selle päeva õigusi täielikult, kuid ärge kuritarritage neid!

Võtke vastu need nelgid, mis teile ulatab meie orkestri peadirigent Elmar Peäske!

Teid igavesti austavad ja imetlevad mehed
puhkpilliorkestrist

Naine ja perekond — eks ole, täiesti kokkukuuluvad mõisted! Mis uudist viimasel ajal perekonnauurijatel, sellest järgnevalt.

* Teadmiseks naistele, kes valivad endale elukaaslasti idamaatarkade nõuannete järgi: on kindlaks tehtud, et uudishimuliste seas ringlevad horoskoopid ei kehti. See on Tõraveri astronoomide arvamus. Aastatuhandete jooksul on tähtkujude algus ja lõpp nihkunud, kuupäevadki on kokkuleppelised. Ainsad, mille mõju inimestele võib uskuda, on Päikese aktiivsus ja Kuu faasid. Veendumaks, et horoskoopide järgi inimesi paika panna ei saa, soovitati teha järgmine katse: võtta eest tähtkujude ja kuupäevade ära ning anda inimesele kätte 12 pealkirjata iseloomustust. Tavaliselt ei tunta enda oma ära, vastupidi, sarnaseid iseloomujooni leitakse kõiki-dest kirjeldustest.

* Abieludega seoses räägitakse üha rohkem abielulahutustest. On kindlaks tehtud, et ühiskonnas kõige suurem grupp ongi vähemalt üks kord lahutunud (võimalused: vallaline, abielu, lesk). Pool kõigist lahutustest langeb kolmandale abieluaastale, s. t. valik on olnud vale.

* Perekonna kujunemisel ja teineteisega kohanemisel on konflikteid vältimatud (eriti kui selkkuvad eemised põlvkonnad). Noored abiellujad on pühas arvamus, et kõik seni teadaolevad karid jäävad neist puutumata. Väga sageli jääb vajaka oskusest ära kuulata partner. Siit edasi — inimesed ei oska tilitseda. Tühisest asjast alustanud, kraamitakse kogu ühisest elust lagedale vanu unustatud mälestusi ja kukutakse neid teineteisele ette heitma. (Sic! Kes mäletab prantsuse filmi «Abielu!») On väga inimomane, et kõiki nähtusi ja sündmusi hinnatakse enda seisukohast, kusjuures oma arvamus näib olevat ainuõige. Siit konfliktini aga polegi enam palju maad.

* Kõik inimesed peaksid ideaaljuhul olema abielus. Üksiku inimese probleem on peaaegu riiklik probleem. Esiteks majandusliku külje poolelt: elamisvõimaluste hoiame kokku, kui ühele pinnale paigutame kaks ja enam inimest. Teiseks muidugi ühiskonna taastootmise vajadus. Kolmandaks annab sta-

biilne perekonnaelu rahuliku ja eneseväärliku hoiaku, maandab närvipinge ja kindlustab inimese füüsiliste vajaduste rahuldamise.

* Naine püüdleb perekonna loomise poole pisut intensiivsemalt kui mees. Vähemasti teeb ta seda aktiivsemalt. Mees armastab kinnitada, et ta on «ära võetud». See on ka õige, sest tegeliku «naisevõtu» juures valib alati naine: ta kas on nõus või ei ole.

* Lapse arengus on põhiline perekond. Kool ja hilisem kollektiiv ei suuda enam suurt midagi teha. Laste kultus meie perekondades on murettekita: kui noor isiksus on juba kodus harjunud olema a ja o, tahab ta seda olla ka tulevases abielus. Kujuneb egoistlik suhtumine abikaasasse: minu oma! On teada, et noorel põlvkonnal on kohustusid vähemaks jäänud, kuid ühiskondlike protsesside (emantsipatsioon, koduste tööd mehhaniseerimine jm.) enam tagasi ei pööra ning lastele kunstiliku tööhõive väljamõtlemine pole väljapääs.

* Kaks individualisti võivad omavahel abielluda küll, kui eeltingimuseks on kiindumus ja armastus, mis kokkuvõttes tähendab tahet teiseiga arvestada.

* Abielu motiivide hulgas on G. Naan nimetanud, et seks on alles 19. kohal, kuid füüsilise sobivus on sellele vaatamata väga oluline asi, mida päris alahinnata ei saa. Naisele on vaja vaimset ja psühholoogilist, s. o. sotsiokultuurilist sobivust, mis alles saab kõnelema hakata füüsilisest huvist. Meestel on teistmoodi, nende on asja seksuaalne pool üpris tähtis. See selgub ka seksuoloogide staistikast: enamik nende patsientidest on mehed, kusjuures abiastamise kindlus igasugu probleemide puhul on 80 protsenti.

* Tutvumisteenistuse töös on selgunud, et kaaslasi vajavad eelkõige just vanemad inimesed. Inimene juba oma loomult vajab suhtlemist, eriti üksildane. Vanuril on näiteks abikaasa surnud, lapsed laias ilmas laiali, ja ta otsib mitte niivõrd abikaasat, kui lihtsalt teist inimest; peasi, et oleks keegi. Nii et ei maksa tutvumiskulutusi lugedes muigamisi kommenteerida — mis see vanainimene enam tahab!

* Naine on endale kätte võidelnud kõik meestega võrdsed õigused. Oigus kida töö, tegutseda ühiskondlikult aktiivselt, istuda traktori- või kombainirooli, isegi valimisõigus. Koduses majapidamises on kergendatud ainult meestetööd — keskküte puudetegemise ja briketitassimise asemel, veevärk ämbrite asemel. Naisele on endiselt jäänud söögitegemine (kulinaria) on meil alles lapsekingades), pesupesemine (mis siis, et masinaga, pesupöev on muust elust endiselt väljas!), pluss veel ühiskondlikud olme-rahmeldused kõigivõimalikes järjekordades. Kui siia lisada veel lapse vedamine lasteaeda ja sealt ära ning oh häda, kui me naisel on ka kultuurilised huvid — mis jääb siis õhtuks järele meie ettekujutuses (või mälestustes?) hõljuvast helluse, õrnuse ja hoolitsuse kantsist, kelleks naine on tegelikult sündinud? Niisiis ei maksa meestel mõnikord pahandada, kui naine õsöl voodis selja keerab.

* Üldharidussüsteemis kasvatatakse meil inimeste inimesi, mitte poistest mehi ja tüdrukutest naisi. Kahjuks.

* Abielu absoluutset klappi olla ei saa. Lahendus seisneb sellele utoopiale õige hinnangu andmises. Kõik probleemid perekonnaelus on põhjustatud naistest.

* Kõrgharidus töötab abielu- lumise vastu. Reeglina abielu- lub kõrgharitud naine selle mehega, keda tundis õpingute ajal. Ainult 10% lõpetanud naistest leiavad abikaasa, keda esimest korda nägid pärast kõrgkooli.

* Üldjuhul eestlased kiirustavad saama lapsevanemateks. Keskmiselt sünnib esimene laps 13-nädal abielukuul. Raseduse psühholoogia on aga selline, et naise tähelepanu keskendub tulevasele lapsele ja mees tunneb end kõrvale tõrjutuna.

Ülõpilastele võib öelda, et abielluge, aga ärge muretsege last.

* Selle kirjatüki pealkiri on üks armastuse definitsioone, mida loetakse praegu kõige õnnestunumaks.

Sidumata väljavõtteid
psühholoogide konseptidest
esitanud
URMI REINDE

TÕNU TOMBERG
AK-21

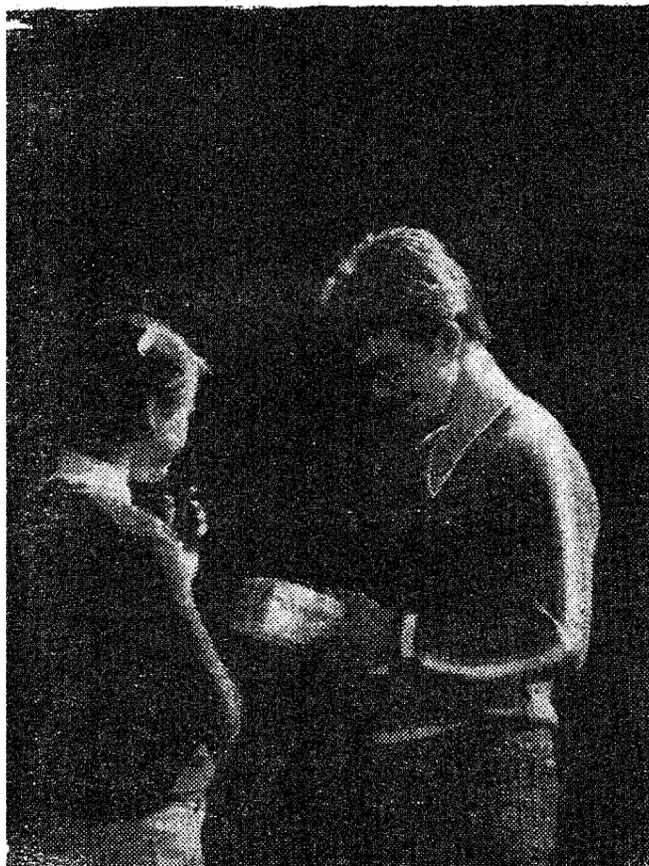
ÜHELE

Olime õhtuses linnas,
tuiskas ja tänaval jää,
olime õhtuses linnas,
olime sinuga seal.
Olime õhtuses linnas,
vaikides läksime koos,
olime tuledes linnas,
oli su käsi mu käes.
1980

Sina, ainult Sina
oled südames,
oled mu ajus,
oled ulmades.
Oled ise unelm.
kaunis ilmutus,
minu päralt seni
on vaid igatsus.
1980

Armastada Sind ja
arvestada teisi,
arvestada kõike,
mis on enda sees.
Näha ennast peegliis,
näha kogu ilma,
näha nukrust, ilu
(Vaatan Sulle silma)
1980

Olla, näha, imetleda,
erutada, rahuneda,
olla tuim või armastada,
iseendaks jääda veel.
Armuda ja tüdineda
Sinusse ja Sinust,
joobuda ja kaineneda
ikka ainult Sinust
1980

▲ ALAR MÄE TE-41 foto.

JÄLLE BALL

23. veebruaril õhtul olid J. Tombi nimelise Kultuuripalee ukseid jälle avatud TPI tudengitele — neile, kel pilet taskus.

Algul läks kõik traditsioonilist rada mööda. Jõudsin pärale ligi tund peale balli ametlikku algust, saalis liikusid aga vaid üksikud hingelised. Ka baarid olid tühjad — järjekorrad piirdusid seal terve õhtu jooksul vaid 4–5 janulisega. Progress? Või oli asi selles, et hinnad kõrged ja stipipäev kaugel?

Balli alustas ansambel «Vitamiin» pooltunnilise instrumentaaliga. Mehed andsid arvatavasti viimase, sest isegi saadi kaugeimas sapis oli tunne, nagu sorikas keegi nüri väitsaga maksa ja põrna kallal. Detsibellid, detsibellid...

Ja siis ta tuli. Arvatavasti selle õhtu kõige oodatum küaline. Sulev Nõmmik alias Ernst Kern ehk Kärna Ärni, kes improviseeris Uduvere teemadel. Siiski kuulati mõnuga ja mõtiskleti kaasa, sest vahetu kontakt algoritmi lava — saal järgi on siiski võrreldamatult etem kui raadio või teleri vahendusel.

Nagu alati, olid ka seekord Ärni tulipunktišefid, kaotilainud traktorid ja kombainid, peedivendadest agronomid jne. Uuest vaatevinklist tutvustas Ärni end seekord... värsisepanala. Värsid olid küll lihtsad ja lühikesed, kenasti riimis (ei mingit moekat vabavärssi!), kuid see-eest ülimalt tuumakad ja lausa jalustrabavalt otsekohesed.

Järg 4. lk.

MIKHAIL ZVANETSKI

TEILE, NAISED

Ma ei tea, kuidas teile, aga mulle on kaheksas märts teine sünnipäev.

Olen poissmees. Mitte vana. Enne seitsmeteistkümnendat aastat olin kaheksateist, pluss viiskümmend üks, miinus tulumaks, pluss lastetulumaks. Ameti poolest olen raamatupidaja. Kokku teeb... kuuskümmend üheksa kopikatega.

Kõik sõbrad tahavad mind abiellu sokutada, sest ei seedita ju seda, kui kellelgi on hea elada. Mina aga ei kiirusta. Kuuskümmend üheksa — aega veel on. Minu eas, millest oli eespool juttu, minu andmetega, millest räägin allpool, oleksin võinud abielluda kõikide Suure Teatri baleriinidega, kuid mul pole kiiret.

Mulle öeldakse:
— Tead, Sigismund, sinu jaoks on neiu Taškendis, sale kui kitseke, lõhnav kui persik.
— Taškendis, Navoi tänava kuuskümmend viis, sissekäik õue poolt. omaette korter isaga kahe peale?

— Just nii.
— Mustasilmne, kokutab?
— Just nii.
— Tädi oli kolmekümne kuuendal aastal kollatõves?

— Just nii.
— Tore tüdruk, aga miks kõिता end ühe koha külge? Kogu oma elu olen ma vahetanud tööd ja töökoha aadresse, vahetanud siis, kui mulle pole meeldinud aknast avanev väljavaade või kolleegide hääled. Miks peaksin ma siis kolkas kopitama? Ja ma kinnitasin endale: Sigismund, vara on sul alla anda, sa pole elut veel kõike võtnud.

Ja ma pagesin ühe naisarsti

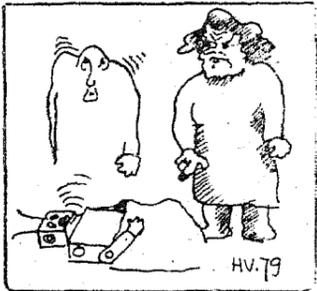
juurde. Dotsent. Väitekiri on voh nii paks ja huvitaval teemal — millestki seal nina sees. Voh milline tark naine. Kostas kord raadiost: «Tuisku mattes maa ja taeva...»

«Kust see on, Sigismund?»

Sain vaevalt suu avada ja mälu pingutama hakata, kui tema juba ütles:

«Sul on õigus, see on Puškin.»

Selle naisega läksin ma kõige kaugemale, temaga jõudsin ma perekonnabiuroosse. Mul oli juba pruudikimp varutud, me olime tema emaga sina peal, tema isa aga oli kinkinud mulle valged toasussid. Ja siis ütlesin ma enesele: «Pea, Sigismund.»

Ta on imetore naine — kõik mugavused, soe vesi, suurepärase rajoon, aga masendav tarkus.» Samahästi võiks elada raamatukogus või magada arutuskeskuses.

Ja ma pagesin kolmanda naise juurde. See ei kujutanud endast midagi ja mina tundsin end inimesena. Mina pildusin teravmeelsusi, laulsin ja lahendasin ristsõnu. Tema aga istus, suu ammuli. Kui inimene vahib sind terve päeva, suu ammuli, on see meeldiv. Aga kuu aja pärast hakkab see närvidele

käima. Ütlesin talle: «Pane suu kinni, ma olen kõik ära näidanud.» Ja olgugi et toimus õhtusöök ja et meid õnnitleti, et naise isa kinkis mulle valged sokid, ütlesin ma enesele: «Pea, Sigismund, nali naljaks, aga võivad tulla ka lapsed.» Ja ma põgenesin koju... kus ainu elava olendina ootas mind pöögel.

Aga täna, naised, on meil telega suurpäev... Tunnen, et olen täiesti küps. Näen välja nii, kui ei kunagi varem. Mul on veel sihvakas figuur, paiguti läikiv pealgi, kergelt nõtkuvad jalad, rääkides ma pomisen vaevukuuldavalt, hingates vilistan ja käies nagisen. Kui aga mind ühes vaikes kohakeses soojamüüri äärde seada, on minuga veel väga-väga paljust rääkida! Kaheksandast märtsist, kevadest, teist, naised...

Seadke end valmis, kullakesed! Ma tulen teie juurde trammiga!

NAISTE KEEL

Kõik on väga lihtne, kui saad aru naiste keelest. Naine sõidab metros. Vaikib. Sõrmus paremas käes — abielus, ainult rahu! Keegi ei tee katset läheneda. Sõrmus vasakus käes — lahutatud. Kaks sõrmust vasakus käes — kaks korda lahku läinud. Sõrmus paremas, sõrmus vasakus käes — kaks korda abiellunud, teist korda õnnelikult. Sõrmus paremas käes ja kõrvarõngad — mehel, aga pole oma eluga rahul.

Kaks sõrmust paremas käes ja kõrvarõngad — mehel, aga on veel üks mees. Mõlemad mehed on abielus. Üks minuga. Kumbki pole oma naisega rahul.

Sõrmus paremas käes, üks kõrvarõngas — üldiselt olen jah abielus...

Sõrmus vasakus käes, sõrmus paremas käes, kõrvarõngad, pross — töötan söökla.

Mustad prillid, sõrmused, pross, hall parukas, platvormid, kell ketiga kaelas — restorani «Idamaine» baaridaam. Ei meest, ei maitset, ei armukest. Iga mees, kes joob, sööb, suitsetab, seisab või lamab, äratub füüsilist vastikustunnet. Kolmetoaline korter kesklinnas. Neli telefoni laulavad kui gruusia kvartett.

Tualetis ripub kristallarmatuur, vannitoas purskab kuum vesi jääkaru lõugade vahelt. Oleks vaja üht naise moodi meest, põrandalapp pihus.

Ei ühtki kõrvarõngast, teokarpideest kee, tinarõnga otsas vana münt, märss üle õla, näritud küüned, mõistatuslikud jalad — fanaatiline kunstnikutüüp, süttib, kui alustada juttu Feraponti kloostrist. On ise enese nii hõivanud, et kellelgi teisel pole temas paika...

Briljandid, sihvakas kael, üleskammitud juuksed, õlakehitus, rüht, hämmastavalt hästi riides, treenitud jalad — Suure Teatri ballett. Teda kõnetada pole mõtet. Teie käite jala, mina sõidan «Mercedesega». Räägime-räägime, kui ainult järele jõuad...

Sõrmus paremas käes, sirged juuksed, tume kostüüm, valge jakk, «Belomori» pabeross — «Mida teil vaja on, seltsimees?»

Sõrmus paremas käes, ruuged siledad juuksed, roheline villane kostüüm, tagasihoidlikud pruunid kingad ja armsate hallide silmade hele pilk — su oma naine, ohmu!

Tõlkinud HILLE KARM

RONGID SÕIDAVAD SIIT AINULT LÄÄNDE, LAEVAD ITTA...

ENDEL SARAPUU KO-61

infovahendi saime hankida vahetult enne väljasõitu. Meil ei olnud õigupoolest selget ettekujutust sellest kaugest kandist ega Kaug-Ida suurimast linnast, kus kirjade järgi pidi elama 558 tuhat inimest. Kuigi «Tallinna Polütehniku» toimetuse ja sealse instituudi ajalehe toimetuse vahel oli eksisteerinud mitu aastat nõrk ühepoolne side: meile saadeti regulaarselt Kaug-Ida Polütehnilise Instituudi ajalehte «Polütehnik».

Neli päeva hiljem, ühel paljudest kohtumistest Vladivostoki tudengitega, rääkis keegi Kaliningradi oblastist pärit noormees, kuidas tema kodukandi rahvas Ussuuriimaad ette kujutanud: seal elavad tiigrid, neid võib kohata isegi tänavatel; inimesed söövad ainult kalamarja, «ajavad seda kahe puulusikaga suhu»; pooides müüakse ainult Jaapani kaup ja raha väärtust ei tunne keegi. Naersime: naljakas, kuid sisimas tundisime natuke endalgi häbi olevat.

Pärast mõnusat einet (kana riisiga, kalamari, magus kook, pudel mineraalvett) kõlas jällegi koduvillane: «Vaga vesi, sügav põhi...»

Habarovsk näis üksikuna keest ääretut lumevälja. Ei ühtki künngast. Temperatuur lennukiväljal oli normaalne — 25 °C. Pidi küll «teismoodi» külm olema, kuid põskede otsa hakkas ikkagi. Kuna reis jätkus vaheajata, ei õnnestunud meil tutvuda Amuuri jõe kaldal asuva Habarovski kraie pealinnaga. Linnaga, mille elanikkond arvuliselt poole miljoni piirides, linnaga, kus asub üle saja mitmesuguse tööstusettevõtte, mitu kõrgkooli, kolm teatrit ja palju muud, mis keskusele omane.

Kolisime IL-62-st ümber IL-18-sse. Ilm oli selge ja peagi paistis alla vaadates Sihhote-Alini mägismaa, mille kõrgeim tipp teatavasti ulatub 1855 meetrini. Sihtjaamani jäi 1 tund ja 20 minutit.

Vladivostoki lennujaam asub hoopiski teises linnas, mille ni-

meks Artjom. Vahemaa 40 kilomeetrit. Lennujaama suurtest klaasakendest välja vaadates tundus ilm olevat kevadine: lumeta maa, päike kõrgel taevast. Tormasime tänavale, kevadhelinad hinges, jopehõlmad laiali, kuid õnn oli üürrike: väljas — 17 °C, külm meretuul. Säh sulle laiuskraadi, mis läbib Musta mere lõunarannikut! Raudteejaam, kuhu buss meid tõi, oli kesklinnas merevaiksali kõrval. «Vabandage, kus asub Polütehniline Instituut?» — «Jala on natuke kaugevõitu, parem on trammiga, kolmas peatus.» Tööpööst — Puškini tänavas seisis suur ja väärakas punasest telliskivist ehitis, Kaug-Ida V. Kuibõševi nimeline Tööpunalipu ordeniga Polütehniline Instituut. Ei olnud meil siis mahti ajaloo ja arhitektuuriga tutvumiseks: reisi väsimus tahtis väljapuhkamist, seitsmetunnine ajavahe hakkas tunda andma.

Komsomolikomitees võttis

* Toimetaja JELENA LEVINA.

meid vastu Aleksander Bidjurov, meie mõiste järgi ehitusmaleva sektori juhataja. «Mind kutsutakse Sašaks,» ulatas ta käe. «Sekretär sõitis paariks päevaks ära, nii et hoidke minuga kontakti.» Kuna sess käis veel täie hooga ning ühiselamukohtadega niigi kitsas käes, majutati meid hotelli «Vladivostok». Seitsmes korrus, vaade merele, sellest ei osanud kodu unistadagi.

Istusime neljakesi hotelli fuažees. Saša oli läinud mingit olulist allkirja nõutama. Päike oli jõudnud haripunkti. Kõigepealt uinus Ilmi, siis Ivo, siis Piret, siis Endel. Tundsin äkki, et keegi raputab õlast: «Mis sa siin konutad.» Ärkasin hämmeldusega, Saša oli tagasi, nägin vist und. Vahelt kadunud õõ!

Ees oli laupäev ja pühapäev. Leppisime toimetaja Jelena Levinaga telefonitsi kokku, et kohtume «Polütehniku» toimetuses esmaspäeval kell 12.00.

Laupäeval sõitsime lõunase rongiga Partisanski linna. Linnulennult ei ole see teab mis vahemaa, kuid soppkade vahel vingerdades võttis sõit oma neli tundi. Mäed on seal üldse kummaliselt seatud. Oleme harjunud nägema mägede vahel orgusid. Seal oli aga soppka, siis tükk maad lagedat/horisontaalset pinda ja jälle teine soppka. Tee äärde jäid külad, oli näha kõrgeid korstnaid. Sihhote-Alini mägismaa on rikas söe, raua, tina, tsingi, volframi ning paljude teiste väärismetallide ja mineraalide poolest. Soppkad meenusid pisut «okasigu», neil kasvavad puud olid raagus. Sõitsime läbi ka Tigrovoi külast. Räägiti, et seal käivat linnarahvas suusatamas. Lund on Primorje lõunarannikul üldse vähevõitu: «Korra talve alguse» sajab, kuid sulab ka kohe, sest päike käib ikka Krimmi järgi.»

Väljasõidu lõppsihiks oli Uglekamenski küla, mis asub Partisanski linnast umbes 20 kilomeetri kaugusel. Nagu küla nimi juba isegi ütleb, tegeldakse

seal söe kaevandamisega. Külas elab üks Eestist pärit mees, Fedja, kes juba hulk aastaid tagasi end sealse söetootmisega sidus.

Partisanski bussijaamas ootas hulganisti inimesi. Laupäeva õhtu ikkagi. Kõik soovivad busi peale korraga ei mahtunud. Oli rüsinat ja tunglemist. Kel jäi käsi, kel jalg bussi uste vahele, rääkimata seljakottidest ja portfelliidest. Väljas hakkas pimenema. Külm oli.

Me ei kujutanud hästi ette, kuidas me ühes tundmatu Ussuuri külas, tuhandeid kilomeetreid Eestimaast, hilisõhtul pimedas hakkame otsima mingit usna kahtlase nimega tänavat: Kustarnõi pereulok.

Ja just siis kõnetas meid üks kohalik mees: kust tulete, kuhu sõidate, ah et tudengid ja Uglekamenskisse, kas praktika-le, külla, kellele, oi, tema peaks ka teadma, küll me koos üles otsime, mis sellest, et minu külla kümme kilomeetrit kaugemal asub, ega see viimane buss ole, kui üles ei leia, pole ka katki midagi, tulete minu juurde ööbima, mul ka korralik korter, naine ja kaks last, praegu tulin Nahhodkast täikalt, oi, kus on kaup ja kus nõõrivad, käige seal ka kindlasti ära, omaette vaatepilt...

Kõne katkes poolelt sõnalt: buss tuli. Volodja (nii kutsuti meie uut sõpra) haaras mind äkki rinnust ja tõukas läbi pooleldi avatud ukse bussi. «Minu järe!» hõikas ta meile. Väike buss ägises ning ägises, seni kuni kaks kilomeetrit enne küla päris seisma jäi. «Lähme parem jalgsi,» ütles Volodja.

Järgneb

ENE VI köide, lk. 233:

Primorje kraie kuulub VNFSV-sse. Moodust. 1938; 165 900 km², 1995 tuhat el.; keskus Vladivostok. Asub NSV Liidu äärmises kaguosas. P. k. on NSV Liidu tähtsaim mereloomade ja kalapüügi piirkond. Värviline metallurgia, kala- ja metsatööstus, areneb masinatööstus (metsa- ja mäetööstusseadmed; laevaremont). Suurimad tööstuslinnad ja sadamad on Vladivostok ja Nahhodka.

PRIMORJE KRAIS

28. jaanuari varahommik. Reisijad seadsid end istuma. «Teid tervitab lennuki meeskond. Alustame reisi marsruudil Tallinn—Moskva.» Keegi suitsetas salongis. «Hei, paren, ne kurit, no smoking.»

Piret ütles, et pista komm pöske, muidu jäävad kõrvad lukku. «Eriotstarbelisi kotte me ei võtnud. Oli näha, kuidas sügavsinine taevast hakkas pilvepiiri kohal heledamaks muutuma. Päike tõusis. Ilus.

Moskvas oli — 4 °C. Sadas lund ja teede puhastamine tekitas liiklusummikuid. Koristatud lume neelas Moskva jõgi. Ekspress, mis peab katma vahemaa Seremetjevost Domodedovoni kahe tunniga, hilines. Domodedovos sadas ikka veel. Lennujaam suleti. Saabuvad reisid maandusid Seremetjevost. Ilma kapriisid on aga väga ootamatud ja reis number 1, Moskva—Habarovsk—Vladivostok, väljus õigel ajal.

IL-62 võttis kõrgust. Translatsioonist kostis tuttavaid helisid — laulis «Apelsin». Õhtuhämaruses olid näha Moskva tuled. «Kas see kõik on Moskva või?» Ilmi laiatas kättega, et on ikka suur küll. Habarovskini jäi 7 tundi ja 35 minutit. Sõitsime päevale vastu.

Uurisime kaarti «Mööda Primorje kraid». Selle väärtusliku

24. 11. 1894 — 23. 02. 1982

LUDVIG SCHMIDT

23. veebruaril lahkus meie hulgast oma 88. eluaastal tähelepanuväärne kõrgkoolitegelane, keemiateadlane, kommunistlikus ülesehitustöös aktiivne osaleja keemiakandidaat Ludvig Schmidt.

L. Schmidt sündis Tallinnas küsitöölise perekonnas 24. novembril 1894. 1919. aastal lõpetas ta Petrogradi ülikooli, 1930. aastal Leningradi Riikliku Ülikooli. 1940. a. kaitses L. Schmidt kandidaadiväitekirja.

Nõukogude võimu kehtestamisest alates 1917. aastal pühendus L. Schmidt selle teenimisele. Õppejõuna ja teadlasena

töötas ta Leningradi ja Kaasani kõrgkoolides. 1944. aasta sügisest kuni oma elu lõpuni kuulus L. Schmidt TPI kollektiivi. Viis aastat oli ta direktori asetäitja, kümme aastat instituudi direktor. Oma kõrgkoolitöö rikkaid kogemusi kasutades andis ta palju energiat instituudi arendamiseks, eriti teaduslik-pedagoogilise kaadri tugevdamiseks.

Aktiivselt osales L. Schmidt ühiskondlikus elus. Kuuludes 1939. aastast Kommunistliku Partei ridadesse, oli L. Schmidt korduvalt valitud partei juhtivatesse organitesse, sealhulgas

EKP Keskkomitee liikmekandidaadiks. L. Schmidt oli Tallinna Linna RSN ja ENSV Ülemnõukogu saadik.

Eeskujuliku töö ja kõrge ühiskondlik-poliitilise aktiivsuse eest on L. Schmidt autasustatud kahe ordeni, nelja medali ja ENSV Ülemnõukogu Presiidiumi kolme aukirjaga.

Helge mälestus Ludvig Schmidtist jääb alaliseks tema sõprade ja kolleegide südamesse.

L. Schmidt sängitati Metsakalmistule 2. märtsil.

1981. AASTA...

Algus 1. lk.

Kohtla-Järve üldtehniline kateeder. Juhataja E. Kripsaar, parteialorganisatsiooni sekretär dots. A. Dušman, a/ü büroo esimees J. Eimpaul.

TU LABORID:

Tööstusliku soojusenergeetika labor. Juhataja vanemteadur H. Arro, a/ü rühmaorganisator L. Tiisler.

Tootmisprotsesside automatiseerimise labor. Juhataja dotsent L. Eimer, a/ü rühmaorganisator K. Raiend.

Pulbermetallurgia labor. Juhataja J. Pirs, a/ü rühmaorganisator J. Kübarsepp.

ISEMAJANDAVAD OSAKONNAD:

Konstrueerimis-eksperimentaalosakond. Juhataja E. Saa, a/ü rühmaorganisator E. Käikk. **Arvutuskeskus.** Juhataja dotsent W. Kracht, a/ü rühmaorganisator L. Kelberg. **Ehitusjaoskond.** Juhataja

A. Böstrov, a/ü rühmaorganisator N. Slezina.

ADMINISTRATIIVSED OSAKONNAD:

Teadusraamatukogu. Direktor K. Kikas, a/ü rühmaorganisator I. Kruus.

Õppe-metoodikavalitsus. Juhataja U. Viik, a/ü rühmaorganisator M. Talvet.

Teadusliku uurimistöö sektor. Juhataja J. Tanner, a/ü rühmaorganisator H. Arumaa.

OPPEGRUPPIDE VAHELISE SOTSIALISTLIKU VOISTLUSE VOITJAD 1980/81. Õ-A.

MP-42. Rühmavanem M. Reikor, komsorg E. Elstein, a/ü rühmaorganisator T. Miländer.

KA-67. Rühmavanem J. Tiaro, komsorg A. Müürisepp, a/ü rühmaorganisator S. Vorotinski.

TI-81. Rühmavanem A. Anus, komsorg N. Plement, a/ü rühmaorganisator J. Joonsaar.

TÄHELEPANU!

1982. a. välisurismituusikud. * **Bulgaaria RV nr. 21.** 1 koht juulis 14 päeva, orienteeruv maksumus 380 rubla. Dokumentide esitamise tähtaeg a/ü vabariiklikule komiteele on 30. märts. * **Bulgaaria RV nr. 23.** puhkusega. 1 koht septembris, 16 päeva, orienteeruv maksumus 400 rubla. Dokumentide esitamise tähtaeg vabariiklikule komiteele on 5. aprill. Avaldused esitada a/ü büroo esimehele hiljemalt 16. märtsiks. Tuusikud määratakse 17. märtsil kell 16.00 nõukogu saalis.

1982. a. suvel töötavad alijärgnevad pioneerilaagrid.

JÄLLE BALL

Algus 3. lk.

Ärni leidis mahti ka teksaprobleemi puudutamiseks. Tekstapüksid peavad nii tihedalt ümber reite olema, et juhul kui kird vahele satub, saab ta kindlasti infarkti. Aga parim variant on püksid juba lapseas jalga panna. Küll siis aastate jooksul keha kasvades riidetükid üha tihedamalt ümber ihu liibuvad.

Sisukaimaks ja hingehaaramaks teemaks kogu Ärni programmis oli mõtisklus armastuse isamaa ja laste ning vanemate suhetest. On ju küllalt teravaks probleemiks see, et maalt linna kolunud lapsed leiavad tee vanematekodusse ainult juhul, kui neil lootust on kõigepealt «Lux», siis selle pagasiruum pütte, kirnu ja kappasid täis toppida...

Armastusest arvas Ärni nii: «...Armastama pead sa senikaua, kui sul selleks vähegi jäksu on. Vot sedasi, tipipoiss!»

Ja oligi kõik, vaatamata sellele, et Nõmmikul saaliga juba tervitusest alates tihe kontakt tekkis; et teda palava aplausiga lavale tagasi nõutati; vaatamata sellele, et O. Pihlamägi lahkesti lubas, et Sulev Nõmmikul on vestlemiseks just niipalju aega, kui tema vastu huvi tuntakse. Võib-olla oli see taktikaline nõks. Ütleb ju vanasõnagi, et mida vähem näed, seda enam armastad. Oli kuidas oli, aga igatahes lubas Sulev Nõmmik meile jälle külla tulla.

Allakirjutatul õnnestus pääseda Sulev Nõmmiku jutule lava taga (= leti all). Tuleb tunnustada, et suurmehega kohtumine tegi pihuks ja põrmuks kogu plaani, mis allakirjutatu poolt kohtumiseks koostatud. Seetõttu toimus ka kogu intervjuu praktiliselt ainult Sulev Nõmmiku initsiatiivil.

Teada õnnestus saada niipalju, et publik talle meeldis. Kahjuks tunneb ta tipi tudengit vähe. S. Nõmmik meenutas ka üht väljasõitu TRÜ-sse, kus nad Ervin Abeliga andsid kaks kontserti (ühe tudengeile, teise

professoreile). Ilmnes, et õppejõud tundsid suuremat poolehoidu kaskaadnaljatele, tudengeile meeldis aga peetum nali, mõtlemiseks. Töö, kuhu Nõmmikut kutsutakse, on talle hobi. Teatrielust niipalju, et järgmiseks lavastub muusikal «Mississipi». Edasi tehakse tööd grupiga Vinter, Vetemaa ja Randma saksa «Väikese noia» kallal. Tudengeilt soovis ta seda, et nad igas olukorras säilitaksid andekalt huumorimeelse rõõmu.

«Vitamiinilt» õnnestus teada saada päris uskumatu fakt. TPI üritusel mängitavat esmakordselt. Selles koosseisus. Ülikooli ja TPedI üritustel on osaletud. Tipikas on tunduvalt aktiivsem kui pedakas. Rõõm kuulda, mis?

Ballimõllus kerkis üks küllaltki kentsakas küsimus. Mida teevad saalis neid, kes istuvad äraootavate pilkudega toolidel kui värvukesed oksa peal, kuid tantsulekutsujatele korvi annavad? Võib-olla ootavad nad unelmate printsi. Aga kui prints ei tule? Kas siis jäävad tantsud tantsimata, kaunid kehad muusikataktis liigutamata?

Aga kuhu jäid diskotüdrukud, kellest rahva seas jutud liikusid? Või olid need lihtsalt luulud?...

Palju sai vesteldud ballist tuttavatega, päritud päris võõrasteltki. Vastus oli pea alati šabloonne: «Nagu Tombis alati. Tohutult palju rahvast. Kõik peod ühte nägu.» Mingit uut lahendust välja ei pakutud.

Nagu alati kujunes ka seekord balli kulminatsiooniks grandioosne lõpp. Rahvast oli tõesti rohkesti. Tantsupaare jätkus isegi sammaste alla.

Kui tagantjärele mõelda, siis oli see lahe vaba aja veetmise võimalus. Kuigi oli ka üks suur puudus. Äärmiselt teravalt andis tunda õrnemast soost pidulike defitsiit. Huvitav, huvitav... Tavaliselt on risti vastupidi.

Ballil käis sulepea ja kirjapaberiga **RAIVO LINNAS MM-43**

KÖRBETURIAAD

„KARAKUM 82“

Meil siin niipea pükkest võtta ei saa. Mis oleks, kui läheks õige kõrbesse? See võimalus avaneb kõigile huvilistele märtsi lõpul ja aprilli algul.

TPI-st lähetaakse teele kümme meikagrappi, kõik aja vahemikul 23. 03. — 10. 04. Kui siia lisada ligikaudu 15 matkaja sõidupäeva, siis saame ka päeva, mil tugevalt päevitunud ja rõõmsas meeleolus koju tagasi saabume.

Kuigi agaramad juba eelmisel kolmapäeval kokku said ja väikese õppusega alustasid, on võimalik veel juurde liituda. Kolmapäeval, 11. 04. kell 19.30 ruumis III-103.

Matk toimub võrdlemisi rahulikult ajal, siis kui kõrb veel õhtlik pole ja kui poolkõrbetes on kevad oma õitsvate moonija tulbiväljadega. Niisiis viimane aeg matkakotti seada!

TPI matkasektiooni esimees VALDUR SUIBEK AV-81

AJAKIRJANDUSLIKU RAADIOPORTREE KONKURSS

Meie komsomolorganisatsioonile on 1982. aasta erilisel tähtis. Andes oma panuse NSV Liidu moodustamise 60. aastapäeva väärliseks tähistamiseks, teevad kommunistlikud noored ka kokkuvõtteid oma töödest ja tegemistest möödunud aastast ja aasta jooksul. Meie vabariiklik kommunistlikud noored koguvad tehti vaagimiseks ELKNU XIX kongressile märtsikuus. Üleüldine Kommunistlik Noorsooühing teeb töökokkuvõtteid maikuuks Moskvas.

Pühitamaks neid pidupäevi kuulutavad Eesti NSV Ajakirjanike Liidu raadiosektsioon ja Eesti Raadio komsomolorganisatsioon välja AJAKIRJANDUSLIKU RAADIOPORTREE KONKURSI.

KONKURSI TINGIMUSED.

Esitatavad võistlustööd peavad portreerima meie vabariiklik kommunistlike noori, kes on silma paistnud nii töös kui ühiskondlikus tegevuses. Konkursile võib esitada nii eestris veel kõlamata raadiopärsed portreid kui ka 1982. aastal Eesti Raadios juba kasutatud materjale.

Tööd peavad laekuma hiljemalt 15. aprillil 1982. Eetrikõlblik salvestatud magnetofoniit (kirvus: 19,5 või 33 cm sek.) toimetada Eesti Raadio Noorte- ja Lastesaadete Peatoimetuse vastutava sekretäri kätte (tel. 434-283). Portree pikkuseks võiks olla 6-8 minutit. Lisada märgusõnaga varustatud trükitud tekst, samuti kinnine ümbrik autori nime, sünniaasta, elu- ja töökohaga.

Konkursist võivad osa võtta kõik elukutselised ajakirjanikud, samuti ajakirjandusest huvitatud isikud, kelle vanus ei ületa 35 eluaastat.

KONKURSILE ESITATUD VOISLUSTÖID HINDAB 7-LIIKMELINE ŽÜRII. Kokkuvõtte tehakse enne ULKNU XIX kongressi. Valitakse välja materjal, mida saab kasutada raadiosaadetes.

Žüril, kuhu kuuluvad ELKNU Keskkomitee, Eesti NSV Ajakirjanike Liidu raadiosektsiooni ja Eesti Raadio komsomolorganisatsiooni esindajad, premeeritakse parimate tööde autoreid järgmiselt:

1. koht — turismituusik sotsialismimaale.
2. koht — loominguline komandering NSV Liidu pilres.
3. koht — rahaline preemia 50 rubla.

Sõltuvalt tööde tasemest on žüriil õigus osa preemiat välja andmata jätta. Raadiosaadetes kasutatud võistlustööd honoreritakse vastavalt kehtivatele normidele.

HEAD TÕUNDU!
Orgkomitee

ENSV rahvakirjaniku Juhani Smuuli 60. sünniaastapäeva tähistamiseks korraldab raamatuklubi Taidlejate Majas lossiõhtu teispäeval, 9. märtsil kell 18.00. Esinevad Ülo Tuulik, Tõnu Aav, Silvia Laidla, Vanda Tamman.

▲ Möödunud talvel alustas komsomolkomitee vastlapäevade sportlikku tähistamist. Tänavugi peeti 22. veebruaril maha kelgu- ja igal muul viisil mäest alla laskmise võistlus. Osalesid kõik teaduskonnad ja uudisena ka külalisvõistkonnad ERKI-st, TRK-st ja TPedI-st. Organiseerimise põhiraskus lasus majandusteaduskonna komsomolibürool ja komitee spordisektoril, kelle juhataja Erki Urva ka võistlusi juhtis. Taas viibis mäel rõõmsa kommentaatorina Eesti Raadiost Raul Mäik.

Puhvet pakkus seajalgu ja teed, lubatud vastlakuklid kahjuks liumäele ei jõudnud — vahukoor oli alles soe, nagu öeldi. Küll aga parandati see viga õhtuks Glehni lossis, kus peeti maha suur vastlakarneval; «Evas» ja «Pikos» olid samal ajal vastladiskod. Traditsioon jätkub!

ALAR MÄE foto.

«TALLINNA POLYTEHNIK»
СТАЛЛИНСКИЙ ПОЛИТЕХНИК

Trükkkoda «Ühiselu», Tallinn, Pikk t. 40/42. Орган парткома, ректората, комитета ЛКСМЭ и профкома Tallинского политехнического института «Таллинский политехник». Типография «Южиспол», Пикк, 40/42. Toimetuse aadress: 200026 Tallinn, Ehitajate tee 5, TPI, 3. hoone, tuba 204, tel. 537-261. Адрес редакция: 200026 Tallinn, Эхитасте тее, 5, ТЕРИ 3 корпус, комната 204, тел. 537-261.

Tell. nr. 701
MB-02075
Hind 2 kop.

Vastutav toimetaja
G. HAZAK